Ч. 56. Чернівцї, недїля дня 9. (21.) марта 1897 року. Рочник XIII.

ЧАСОПИСЬ для руских родин. Виходить щодня кромі днїв по недїлях і сьвятах.

БУКОВИНА

Редакция і адміністрация в Чернівцях ул. Петровича ч. 2. Передплата 10 зр.

По виборах.

(Голоси рускої праси.)

З нових виборів до ради державної вийшло в Галичинї всего на все девять послів руских. Число невелике і невідповідне чисельній силї народу руского в Галичинї.

Слїдити нинї за причинами сеї неудачи виборчої — каже *Руслан* — не на часї. Пристрасти занадто ще розбуджені, щоби обєктивна критика йно-що довершеної акциї виборчої найшла собі приступ до розгорячених умів всеї суспільности рускої. Скажемо лише коротко, що по нашій думцї причина неудачи виборчої лежала головно в обставинї, що Русини-народовцї розбили ся як-раз перед акциєю виборчою на два табори та що ту ситуацию з'умів як найлучше використати для себе комітет центральний польский.

Таку евентуальність предсказували ми в своїм часї. Бачучи, на що заносить ся, ми і кликали до відвороту з дороги, на котру вступили деякі виднїйші личности з посеред Русинів і потягнули за собою не лише товариство наше полїтичне але і прасу народовецку. Ми указували дуже виразно на небезпечність союза з елементами, що чейже яко прості неґатори Руси не могли мати на оцї добро сеї Руси. Ми і перестерігали перед продажею найсьвятїйших ідеалів Руси за цїну кількох мандатів. Та на жаль — инакше стало ся. Амбициї і завзятість руска велїла радше розбити силу народовців, як шукати порозуміня...

Повторило ся те саме, що дїялось при недавних виборах соймових, з тою однакож ріжницею, що тепер частина народовців скапітулювала вже навіть з „самостійної" акциї виборчої, а подала руку тим, котрих остаточною цїлею було і буде убити, „сепаратизм" Руси від Московщини... Що-ж буде тепер?

Ми дивимо ся на справу холоднокровно. Русь не пропала тодї, як один посол руский яко делеґат сойму галицкого сидїв в радї державній, она і не пропаде, коли нинї в тій радї засяде девять послів. Ми не десперати і з даними обставинами, хоч як они прикрі, уміємо числити ся. Вибрані посли не мають звязаних рук, нї Поляками, нї правительством. Їх вяже лише добро народу, що поручив їм заступництво своїх інтересів, як національних, так і економічних. Задача їх проста, цїль ясна. Они мають в будучім шестилїтю подбати з одного боку, щоби і до народу руского примірено ті права і свободи, які запоручають основні закони державні всїм народам австрийским а з другого боку лежить на них обовязок, двигнути економічно селянина через дальше облегчуванє тягарів і креяцию відповідних институций в его користь.

На тім поли зійдуть ся всї теперішні посли. Всї они стоять кріпко при прапорі національнім, всї відчувають біду селяньства руского з рівним розумінєм, всї они вийшли без помочи наших домородних ренеґатів, а минувшість їх дає нам достаточну поруку, що они згадану задачу сповнять совістно.

Тількож не від законодатних тїл виключно зависить доля народів. До того треба і працї дома. А на працю таку маємо тим більшу надію, бо маємо, судячи по руху виборчім, певність, що маси народу нашого сьвідомі своїх потреб та що інтелїґенция руска більше заняла ся тими масами, нїж се було давнїйше. Против руху людового, що проявив ся в цїлім краю, не пійде нинї нїхто розумний. Добре, що рух такий проявив ся. Лише звести сей рух в русло позитивного труду над собою— отсе не мала але і конечна задача для нас всїх.

То-ж мимо неудачи виборчої ми спокійно глядимо в будучність нашу. Задачею всїх нас буде кріпити ся. На високу полїтику ще для нас буде часу досить.

*

Руский краєвий комітет в Галичинї дивить ся на результат виборів инакше, як *Руслан* і в відозві до виборців каже так:

„Виборцї!"

З предложених нашими комітетами повітовими а поставлених краєвим комітетом кандидатів вийшли лише три посли до ради державної, о котрих можемо бути пересьвідчені, що они будуть поступати солїдарно після оголошеної в наших відозвах проґрами, згідно з волею народу, що їх вибрав. (П. Яросевича не може *Дѣло* числити за свого, п. Окуневского також не дуже. *Ред.*)

В прочих 22 округах вибрані — нї, не вибрані, лише оголошені кандидати противної сторони. Против оголошеню незгідному з дїйстностию, яке наступило н. пр. в Бережанах, в Дрогобичи, в Скалатї, роблять ся відповідні кроки.

Поминувши некористний на-разї результат, маємо зазначити дві відрадні появи.

Перша то згода і однодушність серед руского народу в цїлій акциї виборчій. Супротив спільної задачі і спільного противника замовкли цїлком попередні спори партийні рускі, як в краєвім комітетї так і всюди в повітах поступали в повній гармонії. (Хоч певно москвофілам не йшло о скріпленє народовців. — *Ред.*)

Друга — то сьвідомість, дозрілість і оживленість нашого народу. З небувалим доси одушевленєм і мужеством ішов наш убогий і смирний нарід, з виємкою кількох повітів, за свої сьвяті права против всяких покус, хитрощей, обманьств і насильств, наражаючи себе на всякі переслїдованя і шкоди, не сходячи однакож при-тім з законної дороги. Всему народови, як інтелїґенциї, іменно патріотичному нашому духовеньству, так селянам і міщанам, а особливо чесним нашим виборцям складаємо за се пожертвованє сердечну подяку.

За остатні 125 лїт нїколи в покою не поніс тілько жертв руский нарід в Галичинї. Тисячі материяльної шкоди, кілька трупів, богато покалїчених і сотки арештованих покрили виборче боєвище. Але жертвенність тая не остане даремною. Раз прокинувши ся, ви і витреваєте, а теперішні вибори — то, дасть Бог, остатна

20

ЗАЛЇСЄ.

Повість

ОСИПА МАКОВЕЯ.

(Дальше).

— І не знати властиво, що собі тато думає — замітила Ольга докірливо.

Славко усїв на лавку і справдї не знав, що на ті всї питаня відповісти. Настала хвилька мовчаня і з заслоненої комнати долетїв знов слабенький плач молодої сестрички.

— У-ве! у-ве! — стала Зоня покривляти ся і коли по личку єї котили ся дві ясні сльози, уста розширили ся до злобного усьміху.

— От бачите! — замітив Славко. — Зоня вже потїшила ся.

— Ага! потїшила ся! — відповіла та знов понуро.

До альтани надбігли з города молодші сестри, семилїтна Мариня і чотиро-лїтна Клявдзя. Ті вже десь очивидно від слуг, дізнали ся також, що дістали ще одну сестричку, і зараз тим похвалили ся.

— Я маю сестличку маленьку! — сказала Клявдзя, притискаючи до себе ляльку з відломаною ногою.

— Чи може ту, що на руках тримаєш? — спитав Славко, усьміхнувшись.

— Е! нї! — відповіла мала. — То иньша, така, що кличить.

— Я єї буду колисати! — похвалила ся старша, Мариня. — І буду їй сьпіванки сьпівати.

— А ти знаєш такі сьпіванки? — спитав Славко.

— Знаю! — відповіла Мариня і тоненьким голосом просьпівала: „Ой ходить сон коло вікон!"

— І я знаю також — похвалила ся Клявдзя і засьпівала: — „Всї ви, хлопцї, баламути!"

Славко засьміяв ся в голос, взяв малу Клявдзю на руки, поцїлував і посадив на колїна. Сестри також усьміхнули ся.

— А ти ту малу сестричку, що кричить, любиш? — спитав Славко у Клявдзї.

— Люблю.

— І я люблю — додала Мариня.

— Бачите, то ви лїпші сестри, як ті старші! — замітив Славко і з усьміхом звернув ся до старших сестер.

— От, дїти ще! — відповіла Зоня поважно.

— Ов, яка менї доросла! закпив собі брат. — Ти ще сама дитина.

— Я вже не дитина, шіснайцять лїт маю!

— Ага! то тому ти вже кидаєш так на Дороша очима.

Ся замітка діткнула Зоню несподївано глубоко; она розплакала ся і вийшла з альтани.

— Бе-е-бе! стала покривляти ся маленька Клявдзя. — Плаче так, як сестричка там в хатї.

— Ай, ти пестїйко бабусина! — сказав Славко і поставив Клявдзю, на ноги на своїх колїнах. — А мене ти любиш?

— Люблю.

— Якже ти вмієш любити?

— От так! — сказала Клявдзя, поклала ляльку на стіл, обняла брата дрібними рученятами за шию і поцїлувала его в уста.

— Ну, коли ти мене так любиш, то я тобі мушу зірвати красну грушку. Ходи зі мною! І ти, Мариню ходи!

В альтанї остали ся Ольга і Наталка.

побіда наших противників, їх пановане на Руси скінчить ся вже небавком.

Супротив зайшовших незаконностий взиваємо всї наші комітети повітові і всїх людий доброї волї, щоби закладали протести. Нехай в тій цїли зо всїми призбираними материялами удають ся безпроволочно до наших правників у своїм повітї, а де такого нема, до правників у Львові, щоби належито виготовлений і підписаний протест міг вислати ся найпізнїйше дня 27-го н. ст. сего місяця до президиї палати послів у Відни.

Відписи тих протестів, евентуально доповнені ще вістями, характеризуючими теперішні вибори, усильно просимо присилати нами до краєвого комітету, щоб ми чим скорше могли виготовити пропамятну книгу о сих виборах, при котрих заходили такі події, що за границями нашого краю навіть не хочуть їм вірити. Ми мусимо переконати сьвіт, як поступають з нами наші славяньскі братя в краю конституциї і рівноправности. Кожде донесене має бути заосмотрене підписами віродостойних осіб для нашої відомости.

Сї дві роботи: протести до парляменту і протест перед всїм цивілїзованим сьвітом то буде закінчене нашої акциї виборчої. Відтак наступить дальша робота.

Не уставайте в ревности і витревалости! Сонце свободи і правди нашої вже зачинає всходити...

НОВИНКИ.

Чернівцї, дня 20-го марта 1897.

Низша ґімназия в Чернівцях має зачати будувати ся вже сеї весни. Маґістрат потвердив договір, що відносить ся до відступленя даром міського ґрунту під будову.

П. Володимир Лавровский, родом з Зїбулок, член і б. голова товариства „Січ“ у Відни, рівнож б. голова „Академічної Громади“ в Кракові, осягнув в університетї віденьскім степень і титул доктора всїх наук лїкарских. В. Лавровский звістний також з лїтературних праць. Недавно друкувало ся в „Буковинї“ его хороше оповідане „Марта,“ а перше „Оля.“

Вибори з сїльскої куриї в Бережанах. „Дѣло“ доносить, що староста в Бережанах по голосованю видалив всїх виборцїв з салї і полишив ся з комісиєю. Комісия прийшла до результату, що Романчук дістав тілько 46 голосів а Валевский 130. По оголошеню такого результату 59 виборцїв підписали в канцеляриї д-ра Чайковского карне донесене о сфалшоване виборчого акту.

Урядові інформациї суть звичайно докладні, але звичайно і дуже повільні (винявши при виборах). Таке було, здає ся і з тими інформациями, на котрих опирав ся президент краю ґраф Ґоес наводячи против висказів наших послів, що Канада корисна для кольонїзациї. Кілька лїт тому були там ще пригідні ґрунта, але їх уже позабирали кольонїсти зі всїх країв. Бо не лише наші мужики перли ся за море, але ішли тисячі і з иньших країв, з Нїмеччини, Ірляндиї і др. Але окрім самої кольонїзациї треба взяти ще під розвагу небезпеченьства і трудности самого переселеня для нашого селянина, що не знає тамошного язика, нї порядків, а часто ще до того безграмотний, не вміє розпізнати навіть нумерів. Така еміґрация є вправдї також „відпливом людности“ — але хиба в неминучу погибель.

Диєти посольскі. В Европі не платять диєт послам парляментарним лише Нїмеччина Анґлїя і Ішпанїя. Найвисші платнї, бо по 9000 франків річно, одержують посли францускі а крім того мають безплатно зелїзницю і то I. клясу. Угорщина дає 2.400 зр. річно, около 15000 марок на мешкане і знижку білєтів на зелїзницях державних. Голяндия платить членам другої палати 2000 річно і винагороджене за кошти подорожи. Греция 1400 марок за звичайну сесию, а 890 зр. за надзвичайну. В Швециї одержують члени палати низшої 1330 марок за сесию; за кождий день неоправданої неприсутности відтягають 11 марок. Бельґія послам замешкалим в Брукселя не платить нїяких диєт, замісцевим 320 марок місячно. Всї иньші держави платять диєти денно і так: Румунїя 20 марок, Австрия 10 зр., Болгария і Швайцария 16 марок, Пруси 15 марок, Портуґалїя 15 марок, але лиш убогим послам і свобідну їзду, Саксонїя 12 марок, так само Баденїя, Гессия 9 марок послам замешкалими за Дармштадтом, Бавария 10 марок послам мешкаючим поза Мюнхеном і безплатну їзду I кляси, Віртемберґія 9·50 марок і кошти подорожи, князївство Саско-кобурґско-ґотайске 6 марок послам мешкаючим в Ґотї, иньшим 10 марок, безплатний білєть II. кляси і 3 марки на дрібні видатки. Данїя лише 6.75 марок і білєт до театру, а Норвеґія дає не лише 13·50 марок, кошта подорожи, але ще в разї недуги безплатне лїчене а навіть операцию зубів. Посли парляменту нїмецкого мають безплатну зелїзницю до Берлина, посли же парляменту анґлїйского і ішпаньского не можуть користати навіть з такого добродїйства.

Увільнене о. Бариша з виборчої вязницї дало нагоду станїславівским Русинам до сердечної овациї для него. Перед судовою салею зібрало ся много народу — найбільше (около сто) селян з Угринова, де о. Бариш есть парохом, і станїславівскої рускої молодежи. З-перед салї судової рушили о 7-ій годинї всї перед браму вязницї, сьпіваючи „Многая лїта,“ а перед самою брамою відсьпівано пісню „Шалїйте, шалїйте.“ Втім отворила ся тюремна брама і вийшов о. Бариш. Парохіяне та молодїж вхопили его на руки і на поклик одного з молодежи: „Тому, що потерпів за нас, сотвори Господи многая лїта!“ — відспівано грімко „Многая лїта.“ О. Бариша стрітила его подруга з сестрою, а коли они всїли на бричку, селяни відчепили конї і вкупі з молодїжю потягли віз ринком попри руску катедру аж до Народної Торговлї, сьпіваючи по дорозї „многая лїта,“ „Мир вам братя,“ Шалїйте,“ „Ще не вмерла Україна.“ При Народній Торговли бричка остановилась, а о. Бариш, злїзши з неї, на дверех Народної Торговлї подякував зібраним за овацию сими словами: „Мої панове! Я не гіден тої чести, яку Ви менї вчинили (голоси: „гіден! гіден!“) Дякую Вам з цїлого серця! Заспівайте-ж тепер „многая лїта“ нашій матери-Руси, нашому бідному народови!“ Зараз понесло ся знов грімке „многая лїта,“ відтак „Шалїйте, шалїйте.“ „Ще не вмерла Україна“ і молодїж спокійно розійшла ся домів, а селяни лишили ся ждати на свого пароха, котрого повитала в Народній Торговли станїславівска руска інтелїґенция.

Загинув ученик 6. кляси черновецкої висшої ґімназиї — Юрий Граматович, син пароха з Вашківцїв і всякі стараня від кількох днїв, щоби его відшукати, остали ся безуспішні.

Відчит Екснера, двірского радника і секретаря комісиї для австрийского відділу на францускій виставі в р. 1900 зібрав в великій сали промислового музея в Чернівцях всї знатнї личности черновецкі і заінтересував надзвичайно всїх. Прелеґент описував дива тої вистави, що має дати вірний образ розвою европейскої культури за послїдних сто лїт: як було 1800 р. а як есть 1900 року. Результат викликав уже в описї правдивий подив у слухачів.

Наука про людске тїло (соматольоґія) і про здорове (ґіґієна) має бути заведена в мужеских і женьских семинариях учительских після розпорядженя мінїстра просьвіти, яке видав для всїх краєвих властий шкільних. Того предмету має учити доцент-лїкар та звертати увагу передовсїм на більше плекане тїлесних вправ, як найлїпший спосіб, щоби навчити дитину відваги, притомности і пановання над собою. Учитель науки здоровля має вказувати з натиском на ті небезпеченьства, які викликує безнастанне духове напружене, та при тім не поминути і того, що для духового розвою потрібна також витревала духова праця. Наука здоровля не повинна розніжнювати, але допомагати до різькости тїла і духа. Метода науки повинна так вести ся, щоби ученик пізнав лихі впливи на здоровле, не попадаючи при тім в ґіпохондрию. Також треба вистерігати ся піддавати ученикам уривані відомости з медицини, або пояснювати їм хороби докладнїйше, як потрібно для їх знаня. Наука має завсїгди показувати ся наглядно. Наука першої помочи має передовсїм обнимати осторожности перед затроєнєм рани, штучне дихане і тамоване жили при крвотоках а при тім треба передовсїм звертати увагу, чого ратуючий має не робити, не пробувати. На викладах в женьских семинариях має ся оминати все, що могло би вразити дївочу стидливість.

Черновецкі гамани надають від двох днїв цїлому місту якийсь східний характер. Богато масок з почорненими лицями і фантастич-

---

Они вже не плакали, але з лиця були понурі.

— Чи наша Зоня не залюбила ся припадково в Дорошї! — спитала Наталка.

— Не знаю.

— А чого-ж так розплакала ся!

— От, дитинні примхи!

— Може... То він уже професором?

— Хто?

— А Дорош?

— Нї, він що-йно суплєнтом буде.

— То кілько платнї буде мати на місяць?

— Пятьдесять риньских.

— Ов! то на велике місто за мало.

— Для него одного досить!

— Але коли-б хотїв оженити ся...

— То возьме таку, що грошї має, а певне анї тебе, анї мене.

— Ти вже маєш свого Горошиньского — замітила Наталка якимсь невиразним голосом.

— Він так само мій, як твій — відповіла Ольга.

— Чейже тепер батько не буде ждати на лучшого жениха для тебе?

— Не знаю. З нашим татом годї що говорити...

— Давнїйше приїзджали до нас в такий час ріжні питомцї, а тепер нїкого не видко.

— По що мають приїздити?

Наталка не знала, що на се відповісти, встала помалу з лавки і вийшла в город. Ольга лишила ся в альтанї, разом зі своїми понурими думками. А жадна з них не мала відваги вступити до хати...

Там же в хатї, о. Левіцкий по богослуженю, упевнившись о здоровлю жінки, похожав з люлькою в губах по своїй канцеляриї і думав, що чинити. Не брав він собі зросту своєї родини так до серця, як доньки, але й сам перед своєю материю признав ся, що волїв би сина, як доньку. Мати, бабуся Клявдзя, хотїла єму з тої нагоди богато наговорити, але нинї не мала на се часу. І так о. Левіцкий сам остав ся зі своїми думками. Він бачив, що й се не добре і се зле, але дальше не сягав думками, будучности своєї родини не старав ся навіть собі уявити. Знати було з его поступованю щось з магометаньского фаталїзму; він ждав не знати на кого і на що. Одно лиш розумів тепер ясно, що єму треба доконче богато-богато, як найбільше гроший, бо без них загине разом з родиною. І він рішив ся не жалувати нїякого селянина і за треби церковні правити як найбільше.

(Дальше буде).

ними костюмами волочать ся по улицях як день так ніч і старають ся звернути на себе увагу прохожих часто не конче приличними жартами. Серед посту маємо мов якусь карикатуру венецияньского уличного карнавалу.

80.000 левів спалив адвокат Данкович в Букарешті. Від якогось часу показали ся у богатого адвоката признаки божевільства. Єму здавало ся, що всї дибають на его житє. На днях казав затопити в печи і запалив велику пачку грошевих паперів та розкинув їх по покою, так що зачали горіти фіранки та меблї. Служба і родина надбігла гасити огонь а хорий утїк тимчасом на стрих і повісив ся на шнурі від біля.

Обиватель чи староста? Оповідають в Перемишли таку історию: В часї виборів з 5. куриї в містї Перемишли підійшов до старости Ляникевича якийсь робітник і поклепавши его по рамени сказав: „Що-ж обивателю, на кого будем голосувати?“ Староста змішав ся, але зараз і відповів: „Я не обиватель, іно староста!“ Але і робітник не дарував відповіди: „Як то не обиватель, таж будеш разом зі мною голосувати, отже ми оба обивателї.“ За таку „сьмілість“ велїв Ляникевич арештувати робітника, однак суд его зараз увільнив.

Велика крадїж. У Відни доконали в ночи з понедїлка на второк великої крадежи з вломом у ювілера Пляцера при ул. Мариягільф. Після полишених слїдів догадують ся, що злодії, котрих було кілька, укрили ся з вечера в уніформовім заведеню Шіка на першім поверсї того самого дому, а відтак вибивши отвір в підлозї, спустили ся до маґазину Пляцера, заголомшили ударами пса, котрого там все полишувано на ніч, забрали 100 золотих ланцушків від годинників, 156 золотих перстенів, 144 шпильок з брилянтами і множество дрібнїйших дорогоцінностий, а відтак тою самою дорогою повернули на перший поверх і потайки викрали ся з дому. Одного з виновників крадежи увязнила віденьска полїция в хвили, коли хотїв заставляти в банку часть украдених товарів. Називає ся він Іван Єржабек і єсть челядником бляхарским родом з Ґедінґа на Мораві. Коли его ведено до полїциї, загрозив одному з полїциянтів ножем і вирвав ся з рук сторожі. Однако публика придержала его, почім звязаного відставлено до вязниці.

Огонь. В Сен Мої в Америцї згорів семиповерховий дім, в котрім містили ся маґазини товарів фірми Елї і спілки. Вартість будинку виносила 200.000 долярів, вартість товарів 1,500.000 долярів, або разом на австрийскі гроші около три і пів мілїони зр.

Звертаємо увагу наших Читателїв на нинїшний інсерат краєвого Дому рільничо-продукцийного Ернеста Бальсена в Кракові, котра то фірма здобула собі признанє ідуче далеко по-за границї Галичини. — Катальоґ, котрий фірма пересилає на жаданє оплачено і даром, обіймає всякі насїня польні і огородові, деревця і корчі, навози штучні і т. д., а при надходячім запотребованю веснянім є гідним порученя порадником, тим паче, що фірма тая не щадить жертв в орґанїзованю інтересу краєвого на більшу скалю і на підставі заграничних улїпшень та досьвідів.

Лист Магомеда IV. до Богдана Хмельницкого має в рукописи якийсь Фатих—Халїтов в Казаню і хоче продати его радї міста Київа. До листу долучив Фатих—Халїтов копію старого документу в татарскій мові і обясняє, що ориґінал довгий на два аршини а широкий на один аршин і дуже добре заховав ся. Властителеви дають за него 200 рублїв, але він волїв би відпродати місту Київу. Рада міска передала сю справу проф. Антоновичеви до остаточного рішеня.

Самоубийство сповнив управитель дібр Станїслава Богосевича в Мілїві — Николай Воднїцкий в приступі божевільства.

Скажений пес покусав в Шипинцях 12 лїтну Анну Скакунївну. Скалїчену перевезли до краєвого шпиталю в Чернівцях, а звідти вислали єї до інститута проф. Бабеса в Букарештї.

Неімовірне. Перемиска ґазета „Echo“ доносить, що шляхи зелїзницї в Галичинї обсаджені війском, бо власти лякають ся якого злочину, що міг би потягнути за собою жертви людского житя. Чи у „Echa“ „страх має великі очи“, чи „злоба не має міри?“

Дрібні вісти. В Ірацу помер на удар серця Ґустав Штрорідль редактор клерикального письма „Grazer Volksblatt“ зі зворушеня викликаного вістями про вихід виборів до ради державної. — Проф. Франц Діссанд на женевскім унїверситетї зладив приряд, що має стати для уха тим, чим для ока побільшаюче шкло і мікроскоп. Через него можуть і глухонїмі чути, а винахідник хоче его удосконалити так, щоби навіть процес мисленя можна почути за помочию того винаходу. — В краківскім товаристві забезпечень від огню здефравдував Р. Романовский, аґент в Білій 45.000 зр. — В Станїславові підробив Й. Едельштайн, урядник одного тамошного банку жидівского дві вкладкові книжечки на 900 зр. — Почтмайстер з Великополя Бачиньский арештований під закидом спроневіреня 2000 зр. — За виборчу аґітацию увязнено дальше о. Сумика з Волосова і о. Северина Бурачка з Яйковець; в Чернїєві увязнено до тепер 26 осіб. — Убога робітниця в фабрицї тютюну у Відни, Каш, стала ся богачкою. Унаслїдила она по далекім кревнім, котрий сими днями помер в Триестї, спадщину 80.000 фр. — Против виновників зелїзничої пригоди під Станїславовом, машиніста Червенцля, кондуктора Гоманьского, будника Дзедзїца відбула ся судова розправа в Станїславові. Трибунал засудив машиніста на 5 місяців острої вязницї, а других увільнив.

Телеґрами „Буковини“.

З дня 20-го марця 1897 року.

Ментона. Цїсар і цїсарева відїхали звідси осібним поїздом.

Львів. Галицкі комнати торговельні вибрали трех кандидатів польского центрального комітету.

Лїнц. При нинїшнім тїснїйшім виборі з міскої куриї вибраний Нїмець-народовець Песляр.

Берно. Моравскі дїдичі вибрали після угодової лїсти 4 автономістів, 2 консерватистів, 3 умірковaних.

Прага. З вчорашних міських виборів вийшли 7 Нїмцїв-поступовцїв, 16 Молодочехів, 1 ческий консерватист — 5 тїснїйших виборів відложено на 23-го марця.

Атени. Полк престолонаслїдника опустив Атени передефілювавши перед архикнязем. При тім огорнув ентузиязм товпи народа. Грецка фльота відплила вчера рано з Канеї до Церіґо.

Рим. „Аґенция Стефана“ доносить з Канеї, що бльокаду Грециї установили адмірали розпочати в недїлю рано. Дотичні повідомленя дійдуть нинї до Атен і Царгорода. Держави повідомлять про сей крок ті царства, що були до тепер неутральними в кретеньскій справі. Границя бльокади установлена між 23°24' і 26°30' всхідної довготи від мерідіяну ґренвіхского і 35°48' і 34°45' північної ширини. Для грецких кораблїв буде бльокада загальною. Кораблї чужосторонні неутральних держав будуть могли прибувати до острова втогди, коли на них не буде грецких охотників або оружя або поживи для повстанцїв. Адмірали завізвали Грецию, щоби відкликала свої кораблї, бо в противнім разї, почавши від 21-го марця рано проженуть їх силою.

Фальшиве пророцтво.

Чути глас пророка, вопіющого во пустини, що в прізвисках наших нових послів містить ся вся їх діяльність в будучности. Тепер у них єсть

Барвіньский
Каратницкий,

що може їм удасть ся згідно поступати. Але що то рускі посли, то у них мусить настати гнеть

Танячкевич
Охримович
Вахнянин,

з чого вийде таке, що всї станутъ парляментарні

Мандичевский
Окуневский
Винницкий,

і будуть поборювати

Яросевич
Гробельский.

Думки послів по виборах.

Посол Картницкий, коли его вибрали ще й до ради державної, здивував ся дуже, вдарив себе по чолї і каже: Я сам не знав, що з мене такий ґенїяльний полїтик!

Посол Манячкевич вдивив ся у воздух і крикнув грімко: Сини Руси-України! Січи запорожска! Тепер я ваш отаман січовий, отже ви собі кашу самі варіть, бо я старший.

Посол Барвіньский засьпівав собі:

Рости—рости, барвіночку,
Низенько стели ся,
Хоч тебе і скоти допчуть,
До землї тули ся!...

Охримович зателеґрафував до Мандичевского: Найлїпшою кваліфікациєю на посла є штука ходити — поміж дощ. Мандичевский відповів єму: „І глупота“ — і підписав ся під тим.

Вахнянин: Парлямент — то білярд, полїтика—то карамболї. Вся річ в тім, аби не за сильно бити, бо готова куля вилетїти з білярду, а тодї треба зложити патик.

Окуневский: Ах, коби то я міг віднайти ідею, займити місце Романчука, прислухати ся природї, почути, як трава росте, поставити ся окунем, і збудувати Русь- Україну від Вислока аж по Чорне море!

Гробельский: Вийду зпоміж кацапів, прийду поміж цапів. Радше не рушати ся.

Винницкий: Та процедура з нами на нїчо не здасть ся! Ми засуджені на смерть!

Панї Яросевичева (Українка) до мужа: Это очень хорошо. Что Вѣна, то не Борщевъ. — Посол Яросевич: Да! Я і так не мав пацієнтів...

Волян собі засьпівав:

Як засядем, братя, ми у Відни,
Радити про злиднї і біду,
Посли друть ся, що народи бідні,
А я собі ухом не веду.
Кришталева чаша, добре вино,
Радьте чи не радьте, все одно!

Народний Дім.

В своїй хатї своя правда —
І велика саля;
Неодна там закохаєсь
Буковиньска краля.

Там то будуть жваві танцї
І хлопцї хороші —
Та на то потрібні перше
Гроші, гроші, гроші!

Відзначене на краєвій виставі в р. 1894 почетним дипльомом ц. к. міністерства торговлї.

Краєве товариство ткацке

„PRZĄDKA“

(ПРЯХА)

в Коросні

поручає Пов. П. Т. Публицї свого виробу чисто льняні звістні з доброти, ручно ткані

ПОЛОТНА КОРЧИНЬСКІ

від найгрубших до найтоньших веб і **біле столове** о взорі кістковім і адамашковім;

також доставляє материялів на комплетні і найдешевші

ВИПРАВИ СЛЮБНІ.

Замовленя просимо надсилати просто до Коросна (почта, телеґраф і стация зелїзнича в місци).

Прібки і цїнники на жадане оплатно і відворотною почтою. (15—52)

Не залишіть прочитати!

М. ФЛЯЙШЕР

робітня одягів для мужчин.

Чернівцї, ул. паньска ч. 16.

Виготовляє убраня мужескі після найновійшого крою за цїну як найдешевшу.

Замовленя з провінциї виконує як найдокладнїйше.

Сплата може після умови відбувати ся ратами.

Заснована в р. 1885-ім.

Лїтні плащі (іберцігери) від 14 зр. в гору.

Цїлий одяг для мучжин від 15 зр. в гору

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“

в Чернівцях.

Перша на Буковинї

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Народнім Домі

при улици Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарскі в мовах рускій, польскій і нїмецкій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солїдно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарнї!

Котвиця

Liniment. Capsici comp.

з аптики Ріхтера в Празї,

загально признаний **знаменитий усмирюючий лїк на втиранє:** по цїнї 40 кр., 70 кр. і 1 зр.; можна купити у всїх аптиках. Просимо жадати сей **загально улюблений лїк** просто під назвою **Ріхтера Liniment з котвицею** і принимати з осторожностию лише фляшки зі знаним знаком охоронним „Котвиця“ бо лише ті правдиві.

Аптика Ріхтера під золотим львом у Празї.

Тисяч разів

як найлїпші признані

Насїня для засївів на полях і в городах

Штучні навози

поручає

ЕРНЕСТ БАЛЬЗЕН в КРАКОВІ

ул. Кармелїтів 21.

Склад комісийний у Львові

ул. Красїцкого 12.

Повна запорука! Довголїтна добра слава.

Поучене як засївати даром і франко.

Для панів учителів!

INSPECTIONSBERICHT

є на складї в друкарнї

„Рускої Ради.“

Просимо о замовленя.

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

має на складї отсї свої виданя:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛЇОТЕКА“

для молодїжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по **1 зр.** за річник, а всї 7 разом **6 зр.**

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сумна істория, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр

„Слова правди і науки“

з поезий Тараса Шевченка. Цїна 10 кр.

„25 повісток для чемних дїточок.“

32 сторін. Цїна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Даруночок для руских дїточок. Ю. Федьковича 10 кр.

На почтову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кожду поодиноку книжочку.

Замовленя приймає й редакция „Буковини.“

„Днїстер“

товариство взаїмних обезпечень

у Львові в домі „Просьвіти“ Ринок 10.

перше і одиноке руске товариство асекурацийне, припоручене Всч. Духовеньству і всїм вірним через Впреосьв. Митр. і Преосьв. Еп. Ординарияти всїх трех галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарскі знаряди, збіже в зернї і соломі, сїно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнизшою оплатою.

Шкоди лїквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарі, а договори заключені з першими Товариствами контрасекурацийними подають **„Днїстрови“** можність обезпечувати і виплачувати і **найвисші суми.**

Полїси „Днїстра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На житє можна обезпечати ся **через „Днїстер“** після **всїх можливих** комбінаций **в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає як найкористнїйші услівя і видає полїси і квіти в рускім язицї.

Товариство взаїмного кредиту „Днїстер“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою, принимає від своїх членів і третих лиць **вкладки** до опроцентованя **по 5** процент. Ґваранция цїлковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тілько властителям реальностий, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о удїлене **аґенциї** в місцевостях, де „Днїстер“ не є заступлений, приймають ся.

Приватна клїніка хірурґічна

(Приватна лїчниця операцийна)

Д-РА СТ. КВЯТКОВСКОГО

емерит **оператора** ц. к. хірурґ. клїніки унїверситеской *Більрота-Іуссенбавера* у Відни

находить ся

в **Чернівцях**, улиця Мецґера ч. 25.

В справі приниманя хорих і иньших інформаций треба удавати ся до управителя приватної клїніки **д-ра Квятковского** в Чернівцях, улиця ратушева (дім Вішофера.)

Памятайте на Народний Дім

в Чернівцях!

Видає товариство **„Руска Рада“** в Чернівцях. За редакцию відповідає **Осип Маковей**.

З друкарнї „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.